ՀԱՅԵՐԵՆ

Աշնան մեղեդի

Երաժշտություն՝ Լևոն Արևշատյան · Խոսք՝ Վահան Տերյան

Աշուն է, անձրև... Ստվերներն անձև
Դողում են դանդաղ... Պաղ, միապաղաղ
Անձրև՛ ու անձրև ...
Սիրտըս տանջում է ինչ-որ անուրախ
Անհանգստություն...
Սպասիր, լսիր, ես չեմ կամենում
Անցած լույսերից, անցած հույզերից
Տառապել կրկին.
Նայիր, ա՛խ, նայիր, ցավում է նորից
Իմ հիվանդ հոգին...

Մոռանա՛լ ամեն ինչ,
Ամենին մոռանալ.
Չսիրհել, չխորհել, չափսոսալ ու
Հեռանա՛լ...
Այս տանջող, այս ճնշող ցավի մեջ,
Գիշերում այս անշող
Արդյոք կա իրիկվա մոռացման,
ոսկե շող...

Անձրև է, աշուն... Ինչո՞ւ ես հիշում,
Հեռացած ընկեր, մոռացած ընկեր,
Ինչո՞ւ ես հիշում.
Այնտեղ էիր դու, այն աղմկահեր
Կյանքի մշուշում...
Դու կյա՛նքն ես տեսել, դու կյա՛նքն ես հիշում
—
Ոսկե տեսիլնե՛ր, անուրջների լո՛ւյս...
Իսկ Ես մշուշում.
Իմ հոգու համար չկա արշալույս —

Մոռանա՛լ, մոռանա՛լ ամեն ինչ,
Ամենին մոռանալ.
Չսիրհել, չխորհել, չափսոսալ ու
Հեռանա՛լ...
Այս տանջող, այս ճնշող ցավի մեջ,
Գիշերում այս անշող
Արդյոք կա իրիկվա մոռացման,
ոսկե շող...

Մի վայրկյան ամենից հեռանալ,
Ամենին մոռանալ._
խավարում, ցավերում քարանալ
Մեն միայն...
Մոռանա՛լ, մոռանա՛լ ամեն ինչ,
Ամենին մոռանալ.
Չսիրհել, չտենչալ, չկանչել ու
Հեռանա՛լ...

ENGLISH

An Autumn Melody

Music: Levon Arevshatyan · Words: Vahan Teryan

Autumn. Rain. The shapeless shadows
tremble slowly. Cold and grey,
rain upon rain…
Something restless, something joyless
wears my heart away.
Wait. Listen. I don’t want
those bygone lights, those old delights
to hurt me once again.
Look at me, oh, look at me:
my soul aches again.

> REFRAIN
> *To forget it all,*
> *to forget them all,*
> *not to love, not to think, not to grieve,*
> *and to leave…*
> *In this ache that weighs so heavy,*
> *in this night without a gleam,*
> *is there one gold ray of evening*
> *by whose light I might forget?*

Rain again. Autumn again. Why remember,
friend long gone, friend long forgotten?
Why remember?
You were there amid the clamour,
in the swirling mist of life.
You have seen life. You remember
golden visions, dreams alight…
And I am in the mist.
For my soul no dawn will rise.

> REFRAIN
> *To forget, to forget it all,*
> *to forget them all,*
> *not to love, not to think, not to grieve,*
> *and to leave…*
> *In this ache that weighs so heavy,*
> *in this night without a gleam,*
> *is there one gold ray of evening*
> *by whose light I might forget?*

For a moment, to be far from everyone,
to forget them all;
in the dark, in the ache, to turn to stone,
quite alone…
To forget, to forget it all,
to forget them all,
not to love, not to long, not to call your
name,
and to leave…

РУССКИЙ

Осенняя мелодия

Музыка: Левон Аревшатян · Слова: Ваан Терьян

Осень. Дождь. Дрожат безликие тени.
Холоден, долог и монотонен
дождь за дождём…
Сердцу не спится. Какая-то злая
тоска поселилась в нём.
Постой. Послушай. Я больше не в силах
из-за того, что светило, что было,
мучиться вновь.
Взгляни же, взгляни: как опять заболела
душа моя…

> ПРИПЕВ
> *Всё позабыть,*
> *всех позабыть,*
> *не любить, не думать, не жалеть —*
> *и уйти…*
> *В этой боли, что давит и гложет,*
> *в этой ночи без огня —*
> *есть ли хоть луч золотой на закате,*
> *чтобы забвенье сошло на меня?*

Дождь. И осень. Зачем ты всё помнишь,
друг мой ушедший, забытый мой друг?
Зачем ты всё помнишь?
Ты был там, в самой гуще, в тумане
этой шумной жизни людской.
Ты видел жизнь. И ты помнишь
золото видений, свет мечты…
А я — в тумане.
Для души моей нет зари.

> ПРИПЕВ
> *Забыть, всё позабыть,*
> *всех позабыть,*
> *не любить, не думать, не жалеть —*
> *и уйти…*
> *В этой боли, что давит и гложет,*
> *в этой ночи без огня —*
> *есть ли хоть луч золотой на закате,*
> *чтобы забвенье сошло на меня?*

Хоть на миг ото всех удалиться,
всех забыть,
в темноте, в этой боли окаменеть —
одному…
Забыть, всё позабыть,
всех позабыть,
не любить, не томиться, не звать —
и уйти…